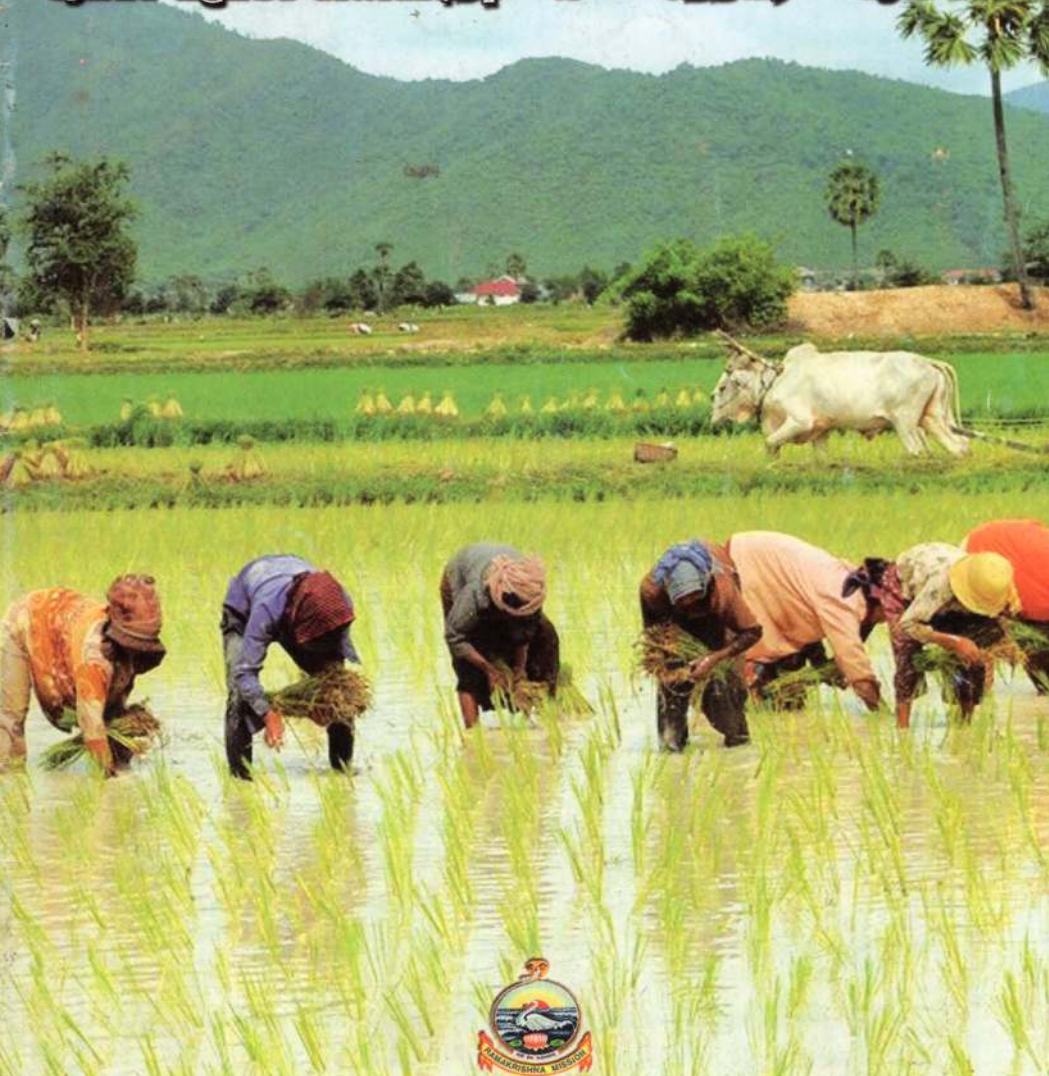

அறநெறி அமுதம்

ஆன்மீக வழியைக் காலாண்டிதழ் - 62

சீர்த் தர - ஆன் 2016

இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை
40, இராமகிருஷ்ண வீதி, கொழும்பு - 06

அமுதம் 16

ஆன் 2

எது வழிபாடு ?

பாமரனைப் பண்புள்ளவனாகவும், பண்புள்ளவனைத் தெய்வமாகவும் உயர்த்தும் கருத்தே மதம் எனப்படும். ஒரு மனிதன் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் தூய்மையாக இருந்தால் அன்றி கோயிலுக்கு வருவதும் சிவபெருமானை வழிபடுவதும் பயனற்றனவாகும். உடலும் உள்ளமும் தூய்மையாக இருப்பவர்களின் பிரார்த்தனைகள் சிவபெருமானால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. நன்மை எல்லாம் இறைவனால் செய்யப்படுகின்றன என்றும், தீமையைச் செய்பவன் தானே என்றும் கொள்ள வேண்டும். அதனால் பக்தியும் சிரத்தையும் உண்டாகும் அவனது அருள் கிட்டும். மனதை தூய்மைப்படுத்த இதுவே எளிய வழி.

ஏழைகளிடமும் பலவீனர்களிடமும் நோயாளிகளிடமும் சிவபெருமானைக் காண்பவனே, உண்மையில் சிவபெருமானை வழிபடுகிறான். சிவபெருமானை விக்கிரகத்தில் மட்டும் காண்பவனுடைய வழிபாடு ஆரம்ப நிலையில் தான் இருக்கிறது. நம்மைச் சுற்றி இருப்பவர்களை தெய்வமாக நினைத்துத் தொண்டாற்றுவதே நாம் செய்ய வேண்டிய வழிபாடாகும்.

முதலில் பெரிய மகான்களின் வழிபாட்டைக் கொண்டுவர வேண்டும். அழியாத உண்மைகளைக் கண்டறிந்த அந்த மகான்களின் வாழ்க்கையை, மக்கள் பின்பற்றுவதற்கான இலட்சியங்களாக வழங்க வேண்டும்.

தூய்மையாக இருப்பதும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதும் தான் எல்லா வழிபாடுகளின் சாரமாகும்.

- சுவாமி விவேகானந்தர் -

தொகுப்பு: சி. அபிராமி, பழைய மாணவி (தொண்டராசிரியை)
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

பிரார்த்தனை

அன்யச்ச்ரேயோன்யதுதைவ ப்ரேய: தே

உபே நானார்த்தே புருஷம் ஸினீத: |

தயோ: ச்ரேய ஆததானஸ்ய ஸாது பவதி

ஹீயதேர்த்தாத்ய உப்ரேயோ வ்ருணீதே ||

- கட உபநிடதம்

பொருள்: இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று இன்ப நுகர்ச்சி, மற்றொன்று பேரின்ப அனுபூதி. இவை இரண்டும் பலவகைகளில் மக்களின் மனத்தைக் கவர்கின்றன. இந்த இரண்டில் பேரின்ப வழியைத் தேர்ந்தெடுப்பவன் ஞானியாகிறான். சிற்றின்ப வழியைத் தேர்ந்தெடுப்பவன் அழிவைத் தேடிக்கொள்கிறான்.

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறு ஆக மூளை என் பு தோல் போர்த்த குப்பாயம் புக்கு இருக்க கில்லேன் கூவிக்கொள்ளாய் கோவேயோ எப்பாலவர்க்கும் அப்பால் ஆம் என் ஆர் அமுதேயோ அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

- திருவாசகம்

பொருள்: அழியும் தன்மையுடைய உடல் வாழ்க்கை எனக்கு வேண்டாம். பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பால் இருக்கிற அமிர்த சொரூபமதுவே நான் வேண்டுவது.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை.

40, இராமகிருஷ்ண வீதி, கொழும்பு 06.

அமுதம் 16

துளி 2

இந்த இதழில்...

பக்கம்

1.	பிரார்த்தனை	01
2.	இதழாசிரியர்களிடமிருந்து	03
3.	கவிதை - மங்களப் புத்தாண்டில்!	04
4.	பஞ்சதந்திரக் கதை - சுயபுத்தியில்லா நெசவாளி	05
5.	கலியுக கற்பகதரு	08
6.	பிருஹதாரண்யக உபநிடதம்	11
7.	யோகம்	13
8.	படக்கதை - ஒரு புகையிரதப் பெட்டியில்...	16
9.	புண்ணிய நதிகள் - நர்மதா நதி	18
10.	படித்துச் சுவைத்தவை	
	- மாணவர்களிடத்தில் நற்பண்புகளை வளர்ப்பது எப்படி?	22
12.	பாப்பா பாப்பா கதை கேளு - மீனின் வாக்கு	24
13.	படம் தரும் பாடம்	26
14.	சாதனையாளர்	
	- மன உறுதியே அனைத்திற்கும் விடை	27
15.	புராணச் சிறுவர் - புரு	29
16.	உண்மைச் சம்பவம் - சிறுத்தையை விரட்டிய சிறுமி	32
17.	செய்திகள்	35

அட்டைப் பக்கங்களில்...

1.	அட்டைப் படம்	
2.	எது வழிபாடு?	ii
3.	படம் தரும் பாடம் - வாசகர் கருத்து...	iii
4.	உங்கள் சிந்தனைக்கு...	

இதழாசிரியர்களிடம்ருந்து...

அன்புள்ள வாசகர்களுக்கு இனிய சித்திரைப் புத்தாண்டு நல் வாழ்த்துக்கள்.

மலர்ந்த இச் சித்திரைப் புத்தாண்டையடுத்து விவசாயிகள் எழுட்டு விழா நடாத்தியிருப்பார்கள். அத் தினத்தில், நன்றாக உழுது பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்தில் நாற்றுக்களை நட்பிருப்பார்கள். அந் நாற்றுக்களுக்குத் தினமும் நீர் பாய்ச்சி உரம் இட்டுப் பராமரிப்பார்கள். அப்போது அவை பசுமையாக வளர்ந்து நெற்கதிர்களை உருவாக்கும். அவை நன்றாக முதிர்ந்து பொன்னிறமாய் நெல் மணிகளைத் தோற்றுவிக்கும். அவற்றைத்தான் நாம் அறுவடை செய்து சோறாக்கி உண்கிறோம்.

ஒரு நெல் மணியை நட்டுப் பராமரிப்பதால் எமக்குப் பல புதிய நெல்மணிகள் கிடைக்கின்றன. அதுபோலத்தான் எமது சிந்தனைகளும். ஒரு நல்ல சிந்தனையை உள்வாங்கிக்கொண்டு பின் அதற்கு வலுச் சேர்க்கும் காரியங்களில் ஈடுபடும்பொழுது அந்தக் கருத்துக்கள் எம் உள்ளங்களில் நன்றாக வேரூன்றிப் பிற்காலத்தில் மேலும் பல புதிய சிந்தனைகளாய்ப் பரிணமிக்கின்றன. அத்தகைய சிந்தனைகள் எமது வாழ்வை மெருகூட்டி எம்மைச் சான்றோர் ஆக்குகின்றன.

“எதை விதைத்தோமோ அதைத்தான் அறுவடை செய்கிறோம். நமது விதியை நாமே வகுத்துக்கொள்கிறோம்” என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார். எனவே நாங்கள் இளம் வயதில் நல்ல சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக்கொள்வதில் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும். நல்ல புத்தகங்களை வாசித்தல், சான்றோரின் அறிவுரைகளைக் கேட்டல் போன்ற செயற்பாடுகள் எமக்குப் பல அரிய நற்சிந்தனைகளைக் கொடுக்கும். அவற்றை எம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும்போது அச் சிந்தனைகள் வலுப்பெறுகின்றன. அவையே பல புதிய சிந்தனைகளுக்கு அடித்தளமிட்டு எம்மையும் நற்சான்றோர் ஆக்குகின்றன.

அவ்வகையில் எம் மனதில் நற்சிந்தனைகளை விதைப்பதற்காக வெளிவந்திருக்கும் இவ் அறநெறி அமுதத்தை பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், தூய அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவியார், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோரின் பாதக் கமலங்களில் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

மங்களப் புத்தாண்டில்.....!

கருவில் உதித்தநாள் முதலாய்,
கடிதில் சுழலும் நாழிதனை,
கடக்க முயன்று களைத்து நிற்கும்
கனத்த நெஞ்சே தாழ் திறவாய்!

அரிதான பிறவி அமைந்தும் - மெய்
அறிவினை இழந்து அலையும் இனம்!
அலைச்சலில் அனைத்தும் தொலைந்த பின்னே,
அமைதியை நினைத்து குலையும் மனம்!

அகமாக மூழ்கி ஆராயும் தருணம்,
ஆயிரம் அழகுடன் புத்தாண்டு பிறக்கும்!
அறியாமை நீங்கி அழகாகும் பயணம்,
அறநெறி ஒழுகிட புத்தெழில் சேர்க்கும்!

பொங்கிடும் பட்டாசு ஜோதியில் மெல்ல,
பொசுங்கிடும் தணியாத சோகம் எல்லாம்!
எங்கிலும் கொட்டிடும் மங்கள நாதம்,
தங்கிட பணிகிறோம் திருவருட் பாதம்!

ஆக்கம்:

ச. துளக்கன், பழைய மாணவன் (தன்னார்வத் தொண்டர்)
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

பஞ்சதந்திரக் கதை

அவன் ஒரு கடின உழைப்பாளி.

ஓர் ஊரில் மந்தரகன் எனும் நெசவாளி வாழ்ந்து வந்தான்.

ஒருநாள் அவனின் தறியின் கம்புகள் அனைத்தும் உடைந்து போயின. அதனால் கையில் கோடரியை எடுத்துக்கொண்டு, மரத்தைத் தேடிச் சென்றான். அவ்வூர்க் கடற்கரைக்கு அருகே ஒரு பெரிய மரம் காணப்பட்டது. அந்த மரத்தை வெட்டினால், “நம் தறிக்கு வேண்டிய அத்தனைச் சாமான்களையும் செய்து கொள்ளலாமே!” என எண்ணினான்.

சுயபுத்தியில்லா

நெசவாளி

உடனே தோளில் இருந்த துணியை எடுத்து, தலையில் சுற்றிக் கொண்டான். பிறகு கோடரியைத் தீட்டிக் கொண்டு அந்த மரத்தின் பக்கம் சென்றான்.

அதைக் கண்டதும், அந்த மரத்தில் வசித்து வரும் தேவதை “ஐயோ! இந்த மரத்தை வெட்ட வேண்டாம். நான் நெடுங்காலமாக இதில் வாழ்ந்து வருகிறேன். இங்கு வீசும் கடற்காற்று எனக்குச் சுகத்தைத் தருகிறது! என் சுகவாழ்க்கையை நீ கெடுப்பானேன்?” என்றது.

அது கேட்ட நெசவாளி, “தேவதையே! நான் என்ன செய்வது? என் தறியிலுள்ள மரச் சாமான்கள் எல்லாம் உடைந்துவிட்டன. அதனால் இப்பொழுது நெசவு நின்றுவிட்டது. வருமானம் இல்லாமல் என் குடும்பமே பட்டினி கிடக்கிறது! இந்த நிலையில் நான் இந்த மரத்தை வெட்டாமல் என்ன செய்வது? இந்த ஒரே மரத்தினால் என் தறிக்கு வேண்டிய அத்தனை சாமான்களையும் செய்து கொள்வேன்.

வேண்டுமானால் நீ வேறு இடத்துக்குப் போய்விடு. நான் இதை வெட்டித் தான் ஆகவேண்டும்.” என்றான்.

“உன் வார்த்தைகள் என்னை மிகவும் மகிழ்விக்கின்றன! நீ பொறுப்புள்ளவனாகப் பேசுகிறாய்! அதனால் உனக்கு விருப்பமான வரத்தைக் கேள் தருகிறேன். ஆனால், இந்த மரத்தை மாத்திரம் வெட்டிவிடாதே!” என்று கூறிற்று அந்தத் தேவதை.

“அப்படியானால் நான் வீட்டிற்குச் சென்று என் மனைவியிடமும், நண்பர்களிடமும் விபரம் கேட்டு வருகிறேனே!” என்றான் நெசவாளி.

“அப்படியே செய்!” என்றது தேவதை. உடனே நெசவாளி வீடு திரும்பினான்.

முதலில் அவன் நண்பன் நாவிதன் வீட்டுக்குச் சென்றான். “நண்பா! ஒரு தேவதை எனக்கு வரம் ஒன்று தருவதாகச் சொல்கிறது. என்ன வரம் கேட்கலாம்?” என்றான் நெசவாளி.

“அப்படியென்றால் ஒரு ராஜ்யமே வேண்டும் என்று கேள். நீ அரசனாவாய். நான் மந்திரியாவேன். நாம் இருவரும் சேர்ந்து, இவ்வுலக இன்பத்தோடு மறு உலக இன்பத்தையும் அனுபவிக் கலாம் ” என்று யோசனை கூறினான்.

“ஆகா! உன் யோசனை மிகவும் நன்றாய் இருக்கிறதே! எதற்கும் என் மனைவியிடமும் கேட்டுவிடுகிறேன்” என்று சென்றான். உடனே தன் மனைவியிடம் சென்றான். “இன்று ஒரு தேவதை எனக்கு ஒரு வரம் தருவதாக உறுதியளித்திருக்கிறது. என்ன வரம் கேட்கலாம் சொல். கேட்டதை அது கொடுக்கும்! என் நண்பன் நாவிதனோ, ஒரு ராஜ்யமே வேண்டும் என்று கேளா என்கிறான். நீ என்ன சொல்கிறாய்?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு அவள், “அந்த நாவிதன், சந்நியாசி, கீழ்த்தரமானவன் இவர்களிடமெல்லாம் யோசனை கேட்கக்கூடாது என்று சாஸ்திரமே கூறுகிறது தெரியுமா? அரச பதவி

ஆபத்தானதாயிற்றே! அநேக தொல்லைகள் ஏற்படும். சண்டை, சமாதானம், முற்றுகை, போர் என்ற கேடுகள் எல்லாம் நிறைந்ததாயிற்றே! ஒரு போதும் திருப்தியுடன் வாழ முடியாது.

பதவியைப் பெறும் பொருட்டு சொந்த மகனே கொல்லத் திட்டமிடுவான். வேண்டவே வேண்டாம் அது!” என்று யோசனை கூறினாள் மனைவி.

“பெண்ணே! நீ சொல்வதெல்லாம் சரிதான். பிறகு என்னதான் கேட்கலாம், சொல்” என்றான் கணவன்.

“நாள்தோறும் துணி நெய்வதன் மூலம் நமக்கு வருமானம் கிடைக்கிறது. உமக்கு இன்னொரு தலையும், மேலும் இரண்டு கைகளும் இருக்குமானால், ஒரே சமயத்தில் இரண்டு நெசவு செய்து இரட்டிப்பு வருமானம் பெறலாமல்லவா! அதனால் நாம் சுகபோகமாக வாழலாமே! இதனால் நம் இனத்தவரிடையே நம் மதிப்பும் உயரும்!” என்றாள்.

உடனே தேவதையிடம் ஓடினான் அவன். “எனக்கு மேலும் ஒரு தலையும், இரண்டு கைகளும் கொடு” என்று கேட்டான். “அப்படியே கொடுத்தேன்” என்றது தேவதை.

உடனே அவனுக்கு மற்றொரு தலையும், இரண்டு அதிகமான கைகளும் ஏற்பட்டன. மகிழ்ச்சியுடன் வீடு திரும்பினான் நெசவாளி.

(தொடர்ச்சி 10ஆம் பக்கத்தில்...)

கதாதாரின் தொடர்ச்சியான இறை சாதனைகளையும், அதன் நிறைவான காளி தேவியின் அருட்காட்சி கிடைக்கப்பெற்றமையையும் சென்ற இதழில் பார்த்தோம்.

காலம் காலமாக இந்து சமயத்தில் நாயன்மார்களினாலும், ஆழ்வார்களினாலும் புராண கால தூய பக்தர்களினாலும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்ட பக்திநெறி கதாதாரினால் நிரூபிக்கப்பட்டது. இறைவன் மீதான பரிபூரண சரணாகதி பக்தியானது ஒருவனுடைய மனநிலையை உயர்வடையச் செய்து இறைவனை உணரும் நிலையினை உருவாக்கும் என நிரூபித்து பக்திமார்க்கம் மீண்டுமோர் முறை உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது.

அன்னையின் திருக்காட்சி தந்த இறையானந்தத்தில் திளைத்த கதாதாரினால் வேறு எந்தச் செயல்களிலும் மனமொன்றி ஈடுபட முடியாமல் போனது. இக்காலங்களில் கதாதாரின் மருமகன் ஹிருதயரே அன்றாட பூஜைக் கடமைகளைக் கவனிக்கலானார். சில நாட்களின் பின்பு கதாதாரின் மனம் மெதுவாக இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பியது. ஆனாலும் நித்திய பேரொளியான அன்னை காளியை ஒரு முறை நிதர்சனமாக நேரில் தரிசித்த கதாதரருக்கு எப்போதும் அன்னை காளியைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஏக்கம் உண்டாயிற்று.

இதற்காக, கதாதாரர் மேலும் சாதனைகளைத் தொடரலானார். இந்த இறைசாதனைகளின் பலனாக அன்னையின் இருப்பை எப்போதும் கதாதாரர் உணரலானார். மேலும் அன்னை கதாதரருக்கு ஆணைகளிட்டு வழிகாட்டியாக விளங்கத் தொடங்கினார். இதுகுறித்து, கதாதாரின் இதர சாதனைகளில் நாம் பார்க்கலாம்.

சாதனையின் ஆரம்ப காலங்களில் கதாதரர் தியானம் செய்யும் போது அபயமளிக்கும் திருக்கரங்கள், தாமரைத் திருப்பாதங்கள், கருணை ததும்பும் திருமுகம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றினை மட்டுமே காண்பார். ஆனால் இப்போதோ தியானங்களில் ஈடுபடாத வேளைகளில் கூட அன்னையின் ஒளிமிக்க முழுவடிவையும் கண்டார்.

முன்பு, கதாதரர் அன்னைக்கு நைவேத்தியம் படைக்கின்ற போது அன்னையின் கண்களிலிருந்து ஓர் அபூர்வ ஒளிக்கதிர் வெளிப்பட்டு நைவேத்தியத்தின் சாரத்தினை எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் கண்களுக்குள் சங்கமிக்கும். ஆனால் இப்போதோ கதாதரரின் நைவேத்தியத்தை உண்பதற்காக உலகினை இரட்சித்தருளும் அன்னையே வந்து அமர்ந்து விடுவார். கதாதரரும் பூஜைக்கு முன்பே அன்னைக்கு நைவேத்தியத்தைப் படைத்து விடுவார்.

சாதனை காலங்களில் அன்னையின் திருவுருவச் சிலையில் ஓர் உயிரோட்டத்தை மட்டுமே கதாதரர் உணர்ந்தார். ஆனால் இப்போது கதாதரரால் சிலையைக் காணமுடிவதில்லை. உலகைப் படைத்து அதன் இயக்கத்திற்குக் காரணமான அன்னையே அங்கே நிற்பதை அங்கே கண்டார். பின் நாட்களில் குருதேவராகத் தன் சீடர்களிடம் இவ் அனுபவங்கள் குறித்துப் பகிரும் போது “நான் என் கையை அன்னையின் மூக்குக்கு அருகில் வைத்துப் பார்த்தேன். அன்னை உண்மையிலேயே மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால், அங்கே நின்றிருந்த போதிலும் அவளது நிழல் சுவரில் விழவில்லை. இரவு வேளையில் விளக்கொளியில் கூர்ந்து கவனித்தேன். ஆனாலும் அவளது நிழலை ஒருபோதும் கண்டதில்லை. நான் அறையில் அமர்ந்திருப்பேன். கிங்கிணிச் சலங்கைகள் ‘ஜல் ஜல்’ என்று ஒலிக்க அன்னை கோயில் மீது ஏறிச் செல்கின்ற ஓசை கேட்கும்.

அவசர அவசரமாக வெளியே ஓடிவந்து பார்ப்பேன். உல்லாசமான ஒரு சிறுமியைப் போல் உண்மையிலேயே அன்னை நடந்து சென்று கொண்டிருப்பாள். விரித்த கூந்தலுடன் மாடியில் சென்று தூரத்தே காணும் கல்கத்தாவையும் அருகில் பாய்ந்தோடுகின்ற கங்கை நதியையும் மாறி மாறிப் பார்த்த வண்ணம் நின்று கொண்டிருப்பாள்.”

இவ்வாறு அன்னையுடனேயே சதா காலமும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கதாதரரால் ஆரம்ப சாதகரைப் போன்று பூஜை, சம்பிரதாய முறைகளை முறையாகப் பின்பற்ற முடியவில்லை. நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவரால் அடிப்படையான பூஜைப் பணிகளைக் கூட முறையாகச் செய்ய முடியவில்லை.

இதுவரை காலமும் பொறுமையாக இருந்த தர்மகர்த்தாவான மதுர்பாபு, இனியும் கதாதரரால் தொடர்ந்து பூஜை செய்வது கடினம் என உணர்ந்து, கோயில் பூஜைப் பணிகள் தடைப்படாமலிருக்க மாற்று ஏற்பாடுகள் குறித்துச் சிந்திக்க ஆரம்பிக்கலானார். இவ்விண்ணத்தினை வலுப்படுத்தும் வகையில் மேலும் முக்கிய சம்பவம் நடந்தது.

ஆக்கம்: உ. சசிதரன், பழைய மாணவன் (தன்னார்வத் தொண்டர்), இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை.

(28ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

ஆனால் வழியில் வந்த அவ்வூர் மக்களோ, அவனை ஓர் அரக்கன் என்று எண்ணி, அவன் மீது கற்களை விட்டெறிந்து கொன்றுவிட்டனர்.

சுய புத்தியின்றி சிந்திக்கும் திறன் அற்றோர் இறுதியாக அனைத்தையும் இழப்பர்.

ஆக்கம்: ரா. ரிசிகா, பழைய மாணவி (தொண்டராசிரியை), இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை.

பிருஹதாரண்யக உபநிடதம்

அன்பார்ந்த வாசகர்களே! சென்ற இதழில் (16.1) பிருஹதாரண்யக உபநிடதத்தின் முதலாவது காண்டமான மது காண்டத்தின் முதலாவது அத்தியாயத்தில் உள்ளடங்கும் அஸ்வ, அக்கினி மற்றும் உத்கீத பிராம்மணங்கள் பற்றி அறிந்து கொண்டோம். அதன் தொடர்ச்சியாக இவ்விதழை நோக்குவோம்.

04. புருஷாத்ம பிராம்மணம்

இப்பிராம்மணம், படைப்பு எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை ஒரு கதையின் மூலம் சித்தரிக்கிறது. படைப்பிற்கு முன்னர் கடவுள் உருவம், குணங்கள் அற்றவராக விளங்குகிறார். பின்னர் இப் பிரபஞ்சத்தைப் படைப்பதற்காக உருவம் மற்றும் குணங்கள்

தாங்கிப் படைப்புத் தொழிலை மேற்கொள்ளப் பிரம்மாவின் ரூபம் தாங்குகிறார்.

தனியாக இருந்த பிரம்மதேவர் தனக்கொரு துணையை விரும்பி தமது மிகப் பெரிய உருவத்தை இரண்டாகப்

பிளந்தார். அது பெண் உருவம் பெற்றது. பின்னர் அவர்களிலிருந்து மனிதர்கள் தோன்றினார்கள். பின்னர் பசு, குதிரை, கழுதை, ஆடு, செம்மறியாடு என்று ஏறும்பு வரை இப் படைப்பு நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அடுத்து இல்லறத்தைப் பற்றியும் இல்லற தியானத்தைப் பற்றியும் இப்பகுதி கூறுகிறது. இல்லற வாழ்க்கையை ஏற்று அதனை ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கான ஒரு படியாக ஆக்கிக் கொள்வது பற்றியும் இப் பகுதியில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு பூஜை, பிரார்த்தனை, ஜபம் போன்ற ஆன்மீக சாதனைகளைச் செய்வது இன்றியமையாதது.

05. ஸப்தாந்ந பிராம்மணம்

படைப்பு முழுவதையும் ஏழு வகையான அனுபவப் பொருட்களாக இப்பிராம்மணம் வகுக்கிறது. அவற்றுள் ஒன்று அனைவருக்கும் உரியது. அனைவராலும் அதனை அனுபவிக்க முடியும். இரண்டு வகையான அனுபவப் பொருட்கள் தேவர்களுக்கு மட்டுமே உரித்துடையவை ஆவரூதி மற்றும் நைவேத்தியப் பொருட்களே அவை. மற்றைய ஒன்றை விலங்குகளுக்கு அளித்தார். அது பால் என்றே உபநிடதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. மூன்று வகையான பொருட்களை மானிடர்களுக்கு வகைப்படுத்தி உள்ளார். மனம், வாக்கு, பிராணன் என்பவையே அவை. பிராணனை வசப்படுத்துவதால் இறைவனை அடைய முடியும் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்தி இப் பகுதி நிறைவடைகிறது.

06. உக்த பிராம்மணம்

ஸப்தாந்ந பிராம்மணத்தில் அனுபவப் பொருட்களை ஏழாகப் பகுத்த உபநிடதம் இப் பிராம்மணத்தில் உலகை மூன்றாகப் பிரிக்கிறது. அவை சொல், செயல் மற்றும் ரூபம்.

சொல் (நாமம்) விற்கு மூல காரணமாக விளங்குவது ஒலி. ஒலியின்றிச் சொல்லில்லை. அதே போல் வடிவத்திற்கு (ரூபம்) மூல காரணம் நிறம். நிறமில்லாமல் வடிவம் இல்லை. அவ்வாறு மனிதனே செயல்களின் மூலகாரணமாக உள்ளான். மரணமற்றவனாகிய மனிதன் பெயர் மற்றும் வடிவமாகிய உலகினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளான். அழிவற்றவராகிய இறைவன் பெயர் மற்றும் வடிவமாகிய உலகினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளார் என்ற கருத்தோடு இப் பகுதி நிறைவடைகிறது.

அடுத்த இதழில் மது காண்டத்தின் 2வது அத்தியாயத்தைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

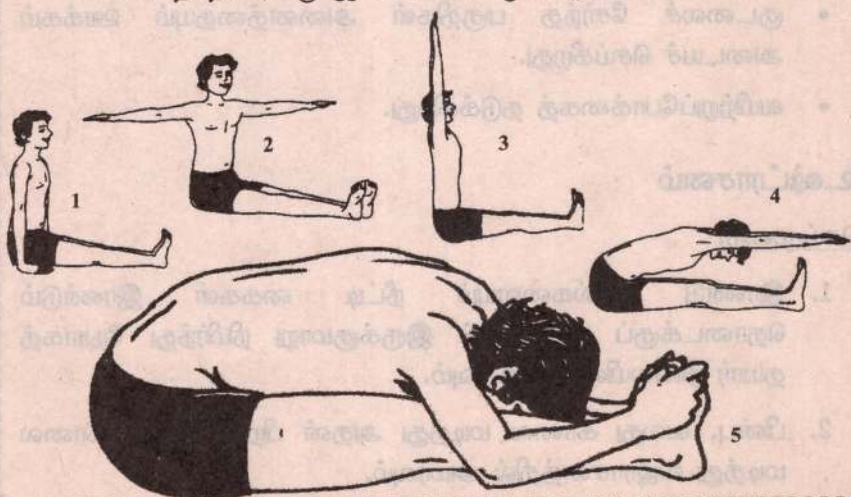
ஆக்கம்: ஜெ.காயத்திரி, உயர்தரம்,
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

யோகம்

பச்சிமோத்தாசனம்

செய்முறை:

1. இரண்டு கால்களையும் நீட்டி, கைகள் இரண்டும் தொடைக்குப் பக்கத்தில் இருக்குமாறு நிமிர்ந்து நேராகத் தயாரான நிலையில் இருக்கவும்.
2. இரண்டு கைகளையும் தரைக்கு இணையாக தோள்மூட்டுக்கு நேராக உயர்த்தவும். உள்ளங்கைகள் தரையைப் பார்த்த வண்ணம் இருத்தல் வேண்டும்.
3. இப்பொழுது, கைகள் இரண்டையும் தலைக்கு மேலே உயர்த்தவும். காது மடல்களைக் கைகள் தொட்டவாறு இருத்தல் வேண்டும். முழங்கையை மடிக்காதவாறு உள்ளங்கைகள் இரண்டும் முன்னே நோக்கியவாறு வைத்திருக்கவும்.
4. மூச்சை வெளியேவிட்டவாறு, உடலைத் தளர்த்தி, கைகள் இரண்டும் கால் பாதத்திற்கு மேலாக இருக்கும் வண்ணம் உடலைத் தரைக்கு இணையாக முன்புறம் வளைக்கவும்.

5. தற்போது, ஆட்காட்டி விரலையும் பெருவிரலையும் ஒன்றாக இணைத்து காற்பெருவிரலைப் பிடித்துக் கொண்டு உடலை நன்கு முன்னே வளைத்து, முகம் முழங்கால்களில் பதியுமாறு வைக்கவும். முழங்கைகள் தரையைத் தொட்டவாறு இருக்கவும். சாதாரண சுவாசத்துடன் 2 நிமிடம் அப்படியே இருக்கவும்.

6. மூச்சை உள்ளிழுத்துக் கொண்டு மெதுவாக நிமிர்வும். கைகள் இரண்டும் காதுடன் சேர்ந்தவாறே இருத்தல் வேண்டும். பின்பு கைகள் இரண்டையும் தரைக்கு இணையாகக் கொண்டுவந்து ஆரம்பத்தில் கூறியது போல தொடைக்கு அருகில் வைக்கவும்.

7. இப்போது, மல்லாந்திருக்கும் தோற்றத்திலிருந்து ஓய்வெடுக்கவும்.

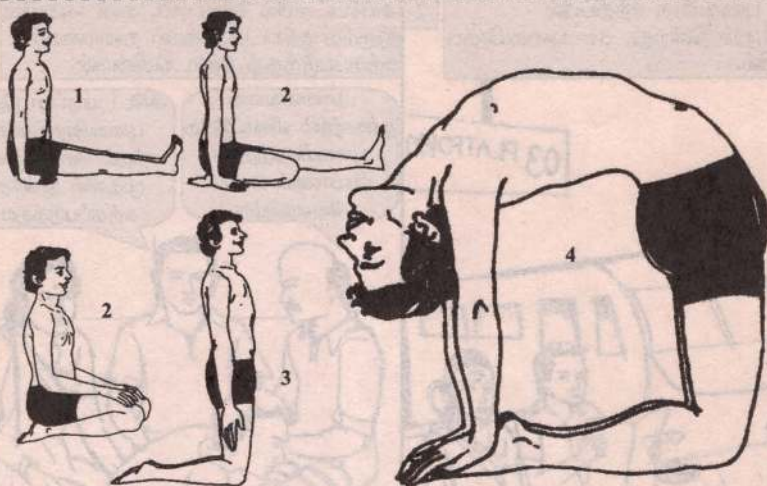
பலன்கள்:

- முதுகெலும்பை அடுத்துள்ள நரம்புகளை ஊக்குவிக்கிறது.
- இரைப்பையில் உணவைச் செரிக்கும் உஷ்ணத்தைத் தூண்டுக்கிறது.
- தொந்தியைக் குறைக்கிறது.
- குடலைச் சேர்ந்த பகுதிகள் அனைத்தையும் ஊக்கம் அடையச் செய்கிறது.
- வயிற்றுப்போக்கைத் தடுக்கிறது.

உஷ்ட்ராசனம்

செய்முறை:

1. இரண்டு கால்களையும் நீட்டி கைகள் இரண்டும் தொடைக்குப் பக்கத்தில் இருக்குமாறு நிமிர்ந்து நேராகத் தயார் நிலையில் இருக்கவும்.
2. பின்பு, வலது காலை மடித்து அதன் பிறகு இடது காலை மடித்து வஜ்ராசனத்தில் அமரவும்.

3. இப்பொழுது, முழங்கால்களில் எழுந்து நிற்கவும். முழங்கால்கள் இரண்டையும் சிறிது அகல வைத்துக் கொள்ளவும்.
4. தற்போது மூச்சை உள்ளிழுத்துக் கொண்டு, உடலைப் பின் நோக்கி வளைக்கவும். உள்ளங்கைகளை உள்ளங்கால்களில் பதித்து, தலையைப் பின்னே சரித்து, ஆசனத்தின் பூரண நிலையில் நிற்கவும். சாதாரண மூச்சுடன் இருத்தல் வேண்டும்.
5. பின்பு மெதுவாக உடலை முன்னே கொண்டு வந்து வஜ்ராசனத்தில் அமரவும். ஒவ்வொரு கால்களாக வெளியே எடுத்து வைத்து ஓய்வில் இருக்கவும்.

பலன்கள்:

- முதுகெலும்பை நன்றாக வளையச் செய்கிறது.
- மூளைக்குச் செல்லும் இரத்த ஓட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.
- முதுகில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு அளிக்கிறது.

ஆக்கம்: இ. பிரகலாதன், பழைய மாணவன் (தொண்டராசிரியர்)
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

ஒரு புகையிரதப் பெட்டியில்...

மாகோ புகையிரத சந்திப்பில் புகையிரதம் நின்றது. S8 புகையிரதப் பெட்டியில்...

1 அப்பெட்டியில் ஏறிய ரவி, தன் கையில் இருந்த துடைப்பத்தால் தரையைச் சுத்தப்படுத்தத் தொடங்கினான். 2

சுத்தப்படுத்தியதும் அப்பயணி அவனிடம் ஒரு ரூபாயை வீசி எறிந்தார்.

3 ரவி அமைதியாக அதை எடுத்து அப்பயணியிடமே கொடுத்தார். 4

ரவி தொடர்ந்து 5ஆம் பெட்டிக்குச் சென்று சுத்தப்படுத்தத் தொடங்கினான்.

5 ரவி எதையும் பொருட்படுத்தாது தனது 6 பணியைத் தொடர்ந்தான். அதைப் பார்த்த ஒரு பாட்டி...

வேண்டாம்! இவர்களை நம்பக் கூடாது! இப்படி நடித்து நமது பொருட்களை எல்லாம் திருடிச் சென்று விடுவார்கள்!

இங்கே வா! நீ நன்றாக களைத்துவிட்டாய்! இந்தா.. இதை சாப்பிடு! யாரப்பா நீ?

பாட்டி! நான் கல்லூரியில் படிக்கின்றேன். சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் இது போன்று என்னால் முடிந்ததை செய்கின்றேன்!

இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த இன்னொரு பயணி அக்கறையுடன்...

7

நாம் வாழும் இடத்தை நாம் தான் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனவே தயவுசெய்து பொது இடங்களைத் தூய்மையாக வைத்து எல்லோரும் பயன்படுத்துமாறு பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்!

இதை ஏன் நீங்கள் செய்கின்றீர்கள்? இதற்கென்று பணியாட்கள் இருக்கின்றனவே?

தன்னையும் தன் சுற்றுப்புறத்தையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். ஆரோக்கியமான சூழலும், மனமும் படைத் தவர்களின் உடலும் ஆரோக்கியமானதாகவே இருக்கும்.

- மகாத்மா காந்தி-

யுகயுகங்களாகக் கணக்கற்ற ரிஷிகளையும் ஞானிகளையும்

புண்ணிய நதிகள்

நர்மதா நதி

இரு கரைகளுமேயாகும்.

தவசிரேஷ்டர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பெருமைமிக்க நதியே நர்மதையாகும். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் தேவையான புண்ணியங்களைச் செய்வதற்கு இப் புண்ணிய பாரதத்தில் மிகவும் பொருத்தமான இடம் நர்மதையாற்றின்

ஏழு தினங்கள் ஜமுனையிலும், மூன்று தினங்கள் சரஸ்வதியிலும், ஒரு முறை கங்கையிலும் நீராடினாலே போதும் நம் பாவங்கள் எல்லாம் அகன்றுவிடும் என்று கூறுவர். ஆனால் இப் புனித நர்மதையை ஒரே ஒரு முறை தரிசித்தாலே போதும் அதே பலனை எளிதாகப் பெறமுடியும் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. மேலும் கங்கையின் புனித நீராடுந்துறை ஹரித்துவர் ; சரஸ்வதியின் புனித நீராடுந்துறை குருஷேத்திரம்; ஆனால் புனித நர்மதையின் இருகரைகளுமே புனித நீராடுந்துறைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதலினால் இந்நதியின் இருகரைகளுமே தபோ பூமியாகும்.

இவ்விருகரைகளிலும் பழமையான பெரும் யாக குண்டங்களையும் ஆஸ்ரமங்களையும் பர்ணசாலைகளையும் இன்றும் நாம் பார்க்கலாம். இந்நதி 1247 கி.மீ நீளம் உடையது. இதன் நீண்ட இரு கரைகளிலும் உயர்ந்த விருட்சங்களும் அடர்ந்த காடுகளும், நீண்ட பல குகைகளும் காணப்படுகின்றன. இந்துமத நாகரிக வளர்ச்சியில் சிந்து, கங்கை நதியுடன் நர்மதையும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

உற்பத்திஸ்தானம்

இப்புண்ணிய நதி வானளாவி நிற்கும் விந்திய பர்வதத்தின் சிகரங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். விந்திய மலையில் இந்நதி ஊற்றெடுக்கும் இடம் 'அமர்கண்டக்' என்ற பீட பூமியாகும்.

இந்நதி பற்றி முனிவர் வால்மீகி பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார். வானளாவி நிற்கும் விந்திய பருவதத்தின் சிகரங்களிலிருந்து சொரியும் மலையருவிகள், ஆதிசேஷனின் ஆயிரம் முகங்களில் இருந்து வெளியே நீட்டப்பட்ட நாக்குகள் போன்று காணப்படுகின்றன. அவைகளின் ஆரவாரம் சமுத்திரத்தின் முழக்கத்தை ஒத்திருக்கின்றது. இவைகளின் இடையே கற்களை உருட்டிக் கொண்டு விளையாடும் சிறுமி போல் தடம் தட்டிய கனத்த பிரவாஹத்துடன் ஆரவாரித்து அலை எழுப்பி

மேற்கு நோக்கி விரைந்து ஓடுகிறாள் என்று. இப்புண்ணிய நதியின் உற்பத்தி பற்றிப் புராணங்களில் பலவாறு கூறப்பட்டுள்ளது. ஆலகால விஷமுண்ட சிவபெருமானின் தேகம் தகிக்க ஆரம்பித்தது. தமது உடலில் ஏற்பட்ட அந்த உஷ்ணத்தைத் தணிப்பதற்காக இறைவன் குளிர்ந்த வனப்பிரதேசமான விந்திய மலையில் வந்தமர்ந்தார். அப்பொழுது அவர் உடலில் இருந்து ஆறாக வெளிப்பட்ட வியர்வை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து

ஒரு பெண்ணுருவம் ஆனது. அவளைக் கண்டு மகிழ்ந்த சிவன் அவளை நதிசொருபமாக்கினார்.

அந்த நதியில் நீராடுவோரின் பாவங்கள் விலகும் சக்தியை ஈஸ்வரன் அந்நதிக்குக் கொடுத்தார். இதனால் இந்நதி 'ருத்ரகயா' என்றும் 'சங்கரீ' என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் இப்புனித நதியின் நளினமான ஓட்டத்தால் 'நர்மதா' என்று அழைக்கப்பட்டாள்.

இந்நதி பற்றி இன்னுமொருகதை கந்தபுராணத்திலுள்ள ரேவா காண்டத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒருமுறை சிவன் மேற்கொண்ட கடுத்தவத்தினால் அவரது தேகம் மிகவும் உஷ்ணமாகியது. அதனால் அவரது சரீரத்திலிருந்து வியர்வை பெருக்கெடுத்தது. பார்வதிதேவியார் அவ்வியர்வையை தமது திருக்கரத்தால் எந்தி நிலத்தில் விட்டார். அது உடனே ஆறாகப் பெருகி ஓடத்தொடங்கியது. ஈஸ்வரனின் தேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டதால் இந்நதி 'அயோனிஜா' எனப் பெயர் பெற்றது. (அயோனிஜா என்றால் கருவில் ஜனனிக்காதவள் என்று பொருள்) அழிவற்றவள் என்பதால் அமிர்தா என்ற பெயரும் உண்டு. பரமசிவன் கடுத்தவம் இயற்றிய இடமே விந்திய மலையில் உள்ள 'அமர்கண்டக்' பீட பூமியாகும்.

இவ்வாறு உற்பத்தியான 'நர்மதா' ஆரம்பத்தில் ஒரு மூங்கில் புதர் ஒன்றிலிருந்தே உற்பத்தி ஆனதாம். அப்புதர் இருந்த இடத்தில் 'நர்மதேஷ்வரர்' என்ற சிவன் கோயில் ஒன்று இருக்கின்றது. பதினொரு மூலைகள் கொண்ட

நர்மதேஷ்வரர் கோயில்

குளத்தினுள்ளேயே இக்கோயில் உள்ளது. இக்குளத்தினுள்ளே நீர் சுரக்கும் இடங்கள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. இக்குளத்தின் மேற்குக் கரையில் ஒன்று கோமுகம் உள்ளது. இதன் வாயிலிருந்து சொட்டுச் சொட்டாகத்

தண்ணீர் இக்குளத்தினுள் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இக்குளத்தில் இறங்கிப் புனித நீராட நான்கு பக்கங்களிலும் நல்ல படிக்கட்டுகள் உள்ளன. இக்குளத்தைக் 'கோடி தீர்த்தம்' என்று கூறுகின்றனர். இக்குளம் நிரம்பி வழிந்து ஓடை சொரூபம் எடுத்துப் பின் கன்னி நதியாக வளைந்து வளைந்து செல்வது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இங்கு மார்க்கண்டேய ஆசிரமம், அம்மன் தோட்டம் 'ஸோன்மூடா' என்ற ஸோன் நதி உற்பத்திஸ்தானம் 'கபீர் செளரா' என்ற மலர்வனம் -

நர்மதையின் முதல் நீர் வீழ்ச்சியான ‘கபில்தாரா’
நீர்வீழ்ச்சி, இன்னொரு நீர்வீழ்ச்சியான ‘தூக்தாரா’ முதலிய
அபூர்வமான இடங்களைப் பார்க்கலாம்.

‘அமர்கண்டக்’ கோயிலில் எங்கும் கிடைக்காத காட்டு
மூலிகைகளும் கிழங்குகளும் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன.
இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து சாதுக்களும்
சந்நியாசிகளும் இவ்வரிய பொருட்களை எடுத்துச்
செல்வதற்காக இங்கு வருகின்றனர்.

இந்திரன் முதலான தேவர்களும் சந்திரன், செவ்வாய், சனி
முதலான கிரகங்களும் நாரதர், வியாசர், மார்க்கண்டேயர்,
வால்மீகி, ததீசி போன்ற தவசிரேஷ்டர்களும் இப்புனித
நதிக்கரையில் மாதவம் புரிந்து பேரின்பம் பெற்றுள்ளனர்.

மேலும் இந்நதிக்கு இந்துஜா, சுஜாரி, சிவகன்யா, ருத்ரரேகா,
தரிசினி என்ற அநேக பெயர்களும் உண்டு.

இந்துக்கள் தமது வட இந்திய யாத்திரையின்
போது இறுதியாக இத்தலத்திற்கே வருகின்றனர். ஏனெனில்
ஏனைய யாத்திரைத் தலங்களைப் போலல்லாது இத்தலம்
முற்றிலும் மாறுபாடான தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு
அனுதினமும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் வந்து ஈசனை
வழிபடுகின்றனர். ஆதலால் இங்கே ஆன்மீக சாத்வீக
அதிர்வலைகள் தொடர்ந்து எழுந்த வண்ணம் உள்ளன. மற்றும்
செயற்கைச் சாயல்கள் அற்ற முற்றிலும் இயற்கையான எழில்
காட்சிகளுடையதாகவும் அமைதியான இடமுமாய் இருப்பதால்
இங்கு வரும் பக்தர்கள் பேரானந்தத்தையும் மன அமைதியையும்
பெறுகின்றனர்.

ஆக்கம்: சோ. பிரசோபிதா, பழைய மாணவி (தன்னார்வத் தொண்டர்),
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

மாணவர்களிடத்தில் நற்பண்புகளை வளர்ப்பது எப்படி?

நற்பண்புகள் என்பது மனிதனை விலங்குகளிலிருந்தும் மற்றைய ஜடப்பொருள்களிலிருந்தும் பிரித்துக் காட்டும் குணமாகும். அவை நமது மனோபலத்தையும் அதிகரிக்கும் சக்தியாகும். இத்தகைய நற்பண்புகளான மனித நேயம், சுயமரியாதை போன்றவை இன்றைய இளம் சமூகத்தினிடம் குறைந்து வருவதைக் காண முடிகிறது.

அறிவியல் மேதை C.V. ராமன் அவர்களை யாவரும் அறிவர். இரசாயனவியல் (Chemistry) துறைக்கான நோபல் பரிசு பெற்றவர். இந்தியாவிலேயே முழுமையாகப் படித்த ஒரு அறிஞரான இவருக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தது முதன்முறையாகும். சிறுவயதில் இருந்தே நற்பண்புகளுடன் வாழ்ந்த ராமன், இளைய சமுதாயம் எப்படி நேர்மையானவர்களாக வாழவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தாரோ அப்படிப்பட்ட சம்பவம் ஒன்றை இங்கு பார்ப்போம்.

அறிவியல் அறிஞரான C.V. ராமன் அவர்களால் முதுநிலை விஞ்ஞானி (Senior Scientist) பதவிக்காக எட்டு மாணவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். பௌதிக தேர்வுக்குப் பிறகு அவர்களுள் நால்வர் நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைக்கப்பட்டனர். தேர்வு பெறாத நான்கு பேருக்கும் பயணத்தொகை கொடுத்து திருப்பி அனுப்புமாறு C.V. ராமன் தமது அதிகாரிகளிடம் கூறினார்.

**படித்தீர்
சுவைத்தவை**

மாலையில் C.V. ராமனின் வாசலில் ஒரு மாணவன் தயக்கத்துடன் நிற்பதை ராமன் கண்டார். தேர்வு பெறாதவர்களில் அவனும் ஒருவன் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட அவர் “உனக்கு ஏதாவது உதவி வேண்டுமா?” என்று கேட்டார் ராமன்.

அதற்கு அந்த மாணவன்
 “ஐயா, இன்று எனக்குப் பயணத்
 தொகை கொடுத்தார்கள். ஆனால்
 ஏழு ரூபாய் அதிகமாகக்
 கொடுத்து விட்டார்கள். அதை
 நான் அவர்களிடமே திருப்பிக்
 கொடுக்க விரும்புகிறேன்”
 என்றான்.

பணத்தை வாங்கிய ராமன் “என்னை நாளை வந்து பார்
 தம்பி” என்றார். மறுநாள் அந்த மாணவன் அவரைச் சந்தித்த
 போது “நீ பௌதிகத் தேர்வில் தோல்வி அடைந்தாலும் Character
 (நற்பண்புகள்) டெஸ்டில் குணத்தால் உயர்ந்தவனாகி
 தேறிவிட்டாய். நாளை முதல் இங்கு விஞ்ஞானியாக நீ வேலையில்
 சேரலாம்” என்றார்.

அந்த மாணவன் கடுமையாக உழைத்துப் பின்னாளில்
 மேலை நாடு சென்று சிறந்த விஞ்ஞானி எனப் பெயரெடுத்தான்.
 “என் வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றியமைத்த ஏழு ரூபாய்” என்ற
 தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையையும் அவன் எழுதினான்

சுவாமி விவேகானந்தர் “எண்ணங்கள் தான்
 பண்புகளை உருவாக்குகின்றன” என்கிறார்.
 நல்ல எண்ணங்களை எப்போதும் நினைத்துக்
 கொண்டிருந்தால் நல்லவர்களாகிறோம்.

தீய எண்ணங்களை மனம் எண்ணினால்
 தீமைகள் நம்மில் நுழைகின்றன. நாமும்

சுவாமிஜி கூறியதைப் போன்று தைரியமும்

மன உறுதியும் உள்ளவர்களாக

நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்து

சஞ்சலங்களை எதிர்த்துப்

பண்புள்ளவர்களாகத் தைரியத்துடன் வாழ்வோம்.

ஆக்கம்: சி.சாம்பவி, உயர்தரம்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

பாப்பா பாப்பா கதை கேளு...

அந்தோனி கட்டுமரத்தினை ஓட்டியபடி தன் தோளில் வலையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு கடலில் மீன் பிடிக்கச் சென்றான். கடலின் ஒரு குறிப் பிட்ட பகுதியில் மீன்கள் அதிகமாக இருப்பதை அறிந்த அந்தோனி தன் தோளில் தொங்கிய வலையினை வீசினான்.

மீனின் வாக்கு

சிறிது நேரம் கழித்து அந்த வலையை மெல்ல இழுத்தான். வலையினில் எந்த மீனும் அகப்படவில்லை. “என்ன காரணமோ தெரியவில்லையே! இன்று முதல் வலையிலே மீன் எதுவும் அகப்படவில்லையே!” என்று மனதில் எண்ணியபடி மீண்டும் வலை வீசினான்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பின்னர் அந்த வலையினை மெல்ல இழுத்தான். வலை முழுவதும் இழுத்துப் பார்த்தான். அப்போது மீன்கள் எதுவும் அகப்படாதது அவனுக்கு மனவருத்தத்தை அளித்தது.

இரண்டு முறையும் நாம் தோல்வியைத் தழுவிவிட்டோம். இதற்காக நாம் மனம் உடைந்து விடக் கூடாது. மீண்டும் வலையினை வீசுவோம். கண்டிப்பாக மீன்கள் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு வலை வீசினான்.

“இறைவா! இந்த முறையாவது வலையில் மீன்கள் அகப்பட வேண்டும்.” எனக் கூறியபடி வலையினை மெல்ல மெல்ல இழுத்தான் அந்தோனி. வலையில் ஒரு மீன் மட்டும் சிக்கியிருப்பதைக் கண்டு மிகவும் கவலை அடைந்தான்.

“சரி... வலையில் சிக்கிய இந்த ஒரு மீனையாவது எடுக்கலாம்.” என்று அந்த மீனை எடுத்தான். அந்த மீனோ தங்க மீனாகக் காட்சியளித்தது. தங்க நிறத்தில் இருந்த அந்த மீனை வியப்போடு பார்த்தான் அந்தோனி. உடனே அந்த மீன் அந்தோனியைப் பார்த்து தன் கண்களைச் சிமிட்டியது.

“மீனவனே! மனம் தளராத உன் முயற்சியினைப்

பாராட்டுகிறேன். வலையில் ஒரு மீன் கிடைத்தாலும் கூட அதனையும் பொறுமையுடன் எடுத்துக் கொண்ட உனக்குப் பரிசு தரலாம் என்று முடிவு செய்துள்ளேன். நான் ஒரு அதிசய மீன். நீ எதைக் கேட்டாலும் அதனை உனக்கு கொடுக்கும்

அற்புதமான ஆற்றல் எனக்கு இருக்கிறது. அதனால் நீ என்ன கேட்கின்றாயோ அதனையே நான் உனக்குத் தருகின்றேன்.” என்றது அந்த மீன்.

அதனைக் கேட்ட அந்தோனியோ “மீனே! எனக்கு எதுவும் வேண்டாம்! பணம், பொருள், செல்வம் எல்லாம் நிலையான செல்வங்கள் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். அதனால் எனக்கு நீ நல்ல ஆயுள் பலத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடு. மனம் தளராமல் உழைக்கின்ற சக்தியைக் கொடு. எனது உழைப்புக்கேற்ற ஊதியமும் கிடைக்கும்படி செய்.

மகிழ்ச்சியான மனதைக் கொடு. பிறருக்கு எப்போதும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் கொடு. மனதில் அன்பு, கருணை என்பவை நிறைந்திருக்கும்படி செய்! இவைகளைத் தான் உன்னிடம் கேட்கின்றேன்.” என்று கூறினான்.

மீனோ அந்தோனியை வியப்புடன் பார்த்தது. “மீனவனே! உன் அறிவுத்திறமையை நான் பாராட்டுகிறேன். உன்னுடைய இளம் வயதிலேயே இந்த உலகத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டாய்! நீ எல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்று, நீ கேட்டவைகளையும் பெற்று வளமோடு வாழ வாழ்த்துகிறேன்” என்றது மீன். மீனின் வாக்குப்படியே உயர்வான நிலையினை அடைந்தான் அந்தோனி.

போதுமென்ற மனநிறைவுக்கு நிகரான செல்வம் எதுவுமில்லை

தொகுப்பு: க. கலைவாணி, பழைய மாணவி (தொண்டராசிரியை)
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

படம் தரும் பாடம்

இந்தப் படத்திலிருந்து நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் பாடம் என்ன? உங்கள் கருத்துக்களை அண்ணளவாக 100 சொற்களில் எழுதி அனுப்புங்கள். சிறந்த ஆக்கம் உரிய திருத்தங்களுடன் அடுத்த இதழில் பிரசுரிக்கப்படும்.

“உடல் ஊனம் ஒரு தடை இல்லை, மன உறுதி தான் விடை” என்ற வாக்கிற்கு இணங்க **சாதனையாளர்** வாழ்ந்து வரும் சாதனைப் பெண்

ஒருவரையே இம்முறை சாதனையாளர் பகுதியில் பார்க்கப் போகிறோம். அவள் தான் லிஸ்ஸி வெலாஸ்குவெஸ் (Lizzie Velasquez). ‘உலகிலேயே மிகவும் அசிங்கமான பெண்’ என்ற பகிடிவதைகளுக்கு ஆளாகியும் தனது வெற்றிப் பாதையை நிர்ணயித்துக் கொண்டவள் இந்த லிஸ்ஸி.

மன உறுதியே சினைத்திற்கும் வீடை

ரீட்டா - குவாடலூப் தம்பதியினரின் மூன்று பிள்ளைகளில் மூத்தவளாக 1983ஆம் ஆண்டு மார்ச் 13ஆம் திகதி அமெரிக்க டெக்ஸாஸ் மாகாணத்தின் ஆஸ்டின் நகரில் பிறந்தாள். பிறக்கும் போதே அவளது நிறை 1.219 கிலோ ஆக இருந்தது. பிறப்பிலேயே தனது உடலால் திசுக்களையோ அல்லது சதைகளையோ உருவாக்க முடியாத, சக்தியை சேமிக்க முடியாத, உடல் நிறையை

அதிகரித்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாள். எனினும் அதிஷ்டவசமாக அவள் உயிர் பிழைத்தாள்.

சிறு வயது முதல் அவளது தோற்றத்தின் காரணத்தினால் மற்றக் குழந்தைகளின் வசைகளுக்கு ஆளாகினாள். பாடசாலைக் கல்வி முடிந்து பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கச் சென்ற போது அவளது வாழ்வில் மிகவும் துயரமான ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது.

அவளது வகுப்பில் இருந்த சிலர் சமூக வலைத்தளமான 'யூடியூப்பில்' (You Tube) 'உலகின் மிகவும் அசிங்கமான பெண்'

என்ற பெயரில் அவளது காணொளி ஒன்றைப் பதிவு செய்தனர். இது அவள் மீது பலரது எதிர்ப்பைச் சம்பாதிக்க

காரணமானது. எனினும் இவை அனைத்தையும் தூக்கி எறிந்து விட்டு தன் வாழ்க்கையில் நான்கு இலட்சியங்களை உருவாக்கி அவற்றை அடைவதற்காக போராட ஆரம்பித்தாள் லிஸ்ஸி. அவளது இலட்சியங்களாவது ஒரு ஊக்குவிக்கும் பேச்சாளர் ஆவது, ஒரு புத்தகம் எழுதுவது, கல்லூரியில் பட்டம் பெறுவது மற்றும் தனக்கென ஒரு குடும்பத்தையும் தொழிலையும் பெறுவது என்பனவாகும்.

தனது இலட்சியப் பாதையில் சென்ற லிஸ்ஸி தொடர்பாடல் துறையில் மேற்படிப்பை முடித்ததுடன் தற்போது உலகறிந்த ஊக்கமூட்டும் பேச்சாளர் ஆனார். தற்போது இவர் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களுக்கு வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற ஊக்கமளித்து வருகிறார்.

2010ஆம் ஆண்டில் அழகிய லிஸ்ஸி (Lizzie Beautiful) என்ற புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டாள். அது பலரின் இதயங்களை வென்றது. அதே போல 2013ஆம் ஆண்டில் 'அழகாக இருங்கள், நீங்கள் நீங்களாக இருங்கள்' (Be Beautiful! Be You!) மற்றும் 'மகிழ்ச்சியைத் தேர்ந்தெடுத்தல்' (Choosing happiness) என்ற புத்தகத்தையும் வெளியிட்டாள்.

(தொடர்ச்சி 31ஆம் பக்கத்தில்...)

புராணச் சிறுவர் - புரு

அத்தினாபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு குரு நாட்டை ஆண்டு வந்தவன் சந்திர குல அரசன் யயாதி. இவன் அசுர குலகுரு சுக்கிராச்சாரியாரின் மகள் தேவயானியைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். இவர்களுக்கு யது, தர்வசு என்ற இரு புத்திரர்கள் பிறந்தனர்.

இந்நிலையில் யயாதி, அசுர மன்னன் விருசபரிலனின் மகளும்

தேவயானியின் நெருங்கிய தோழியுமாகிய சர்மித்தையை இரகசியமாக இரண்டாம் திருமணம் செய்து கொண்டான். யயாதிக்கு சர்மித்தை மூலமாக துருயு, அனு மற்றும் புரு எனும் மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தனர்.

இச்செய்தி அறிந்த தேவயானி யயாதி மீது கடும்கோபம் கொண்டு தன் தந்தையாகிய சுக்கிராச்சாரியாரிடம் முறையிட, தன் மகள் மீது அளவு கடந்த அன்பு கொண்ட சுக்கிராச்சாரியார், மன்னன் யயாதி கிழப்பருவம் அடையச் சாபமளித்தார். அந்த நொடியே யயாதி கிழப்பருவம் எய்தினான். இதனால்

கவலையுற்ற யயாதி தனது மாமனாராகிய சுக்கிராச்சாரியாரிடம் மன்னிப்பு வேண்டி கிழப்பருவம் நீங்க வழி கேட்டான். அதற்கு சுக்கிராச்சாரியார், உன் கிழத்தன்மையை உனது மகன்களில் ஒருவனுக்கு அளித்து அவனின் இளமையை நீ அடைவாய் என வழி கூறினார்.

இதன் காரணமாக யயாதி தனது மூத்த மகனான யதுவிடம் கூற, “தந்தையே! மக்கள் என் முதுமையைப் பார்த்து பரிகசிப்பதை நான் விரும்பவில்லை. என்னை விட உங்களுக்கு மிகவும் விருப்பத்திற்குரிய உங்கள் ஏனைய நான்கு மகன்களில் ஒருவனைக் கேளுங்கள்.” எனக் கூறி மறுத்தான்.

பின்னர் தனது இரண்டாவது மகனான துர்வசுவிடம் வினவ, “நான் வெகு விரைவில் முதுமை பெறுவதை விரும்பவில்லை. தந்தையே என்னை மன்னியுங்கள்.” எனக் கூறிச் சென்றான். இதனால் மனவேதனையுற்ற யயாதி தனது இரண்டாவது மனைவியின் மூத்த மகனான துருயுவிடம் கேட்க, “தந்தையே! நான் முதுமையை ஏற்றுக் கொண்டால் என் வாழ்வை அனுபவிக்கமுடியாது. எனவே என்னை மன்னியுங்கள்.” என மன்னிப்புக் கோரினான். எனவே யயாதி தனது நான்காவது மகனான அனுவிடம் கேட்க, “தந்தையே! முதுமை என்பது சுயமாகச் செயற்பட முடியாத ஒரு பருவம். மிகவும் இளம் வயதிலேயே என்னால் உங்கள் முதுமையை ஏற்க முடியாமைக்கு மன்னிப்பு வேண்டுகிறேன்.” எனப் பதிலளித்தான்.

தனது நான்கு மகன்களினதும் பதிலால் மனமுடைந்து போன யயாதி, துருவிடம் இருந்தும் இதே பதில் வருகையில் என்ன செய்வது என்ற மனக்குழப்பத்துடன் புருவிடம் சென்று, “என்கடைசியும், அன்புக்குரியவனுமாகிய மகனே! நான் சுக்கிராச்சாரியாரின் சாபத்தின் காரணமாக இக்கிழப் பருவத்தை அடைந்தேன். நீ சிறிது காலத்திற்கு இக்கிழப்பருவத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் நான் வாழ்வைச் சிறு காலம் அனுபவித்ததன் பின் என் இளமையை மீண்டும் உனக்கே தந்துவிடுவேன். உனது நான்கு சகோதரர்களும் மறுத்துவிட்டனர். நீயும் மறுக்கும் பட்சத்தில் என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் இம்முதுமையுடனேயே வாழ்வது தான் வழி.” என தன் சோகத்தை உரைத்தான்.

தந்தையின் நிலை கண்ட புரு, “தந்தையே! நீங்களே எனக்கு வாழ்வளித்தீர்கள். இந்நிலையில் கடைசி, எனது இளமையைத் தந்தாவது எனது நன்றியைத் தெரிவிப்பது நான் செய்த புண்ணியம்.” எனக் கூறி தந்தையைத் தொட யயாதி கிழப்பருவம் நீங்கி, இளமைத் தோற்றம் பெற, புரு கிழப்பருவத்தை அடைந்தான்.

யயாதி தன் நாட்களை மகிழ்வுடன் கழித்து ஒரு கட்டத்தில் மீண்டும் தனது மகனான புருவிற்கு அவனது இளமையை வழங்கி முதுமையை ஏற்றுக் கொண்டான். அதுமட்டுமல்லாது தனக்காய் முதுமையை ஏற்றுக் கொண்ட தனது மகன் புருவை அத்தினாபுரத்து மன்னனாக முடி சூட்டினான். இதைப் பலர் எதிர்த்தனர். அதற்கு யயாதி, “ஒரு தந்தை மகன்களிடம் வினவும் போது அதை வேண்டுகோளாக ஏற்காது கட்டளை என எண்ணி மரியாதை செலுத்துபவனே உண்மையான மகன். அந்த வகையில் எனது மூத்த நான்கு மகன்களும் எனது வேண்டுகோளை மறுத்த போதும் புரு மட்டுமே எனது வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டான். தமது பெற்றோர்களை உள் அன்புடன் நேசித்து மதிப்பவர்களே உண்மையான உரிமையுள்ள புத்திரர். அந்த வகையில் நான் புருவிற்கே முடி சூட்டுவேன்” எனக் கூறி உலகிற்கு உண்மையை உணர்த்தினான்.

ஆக்கம்: கு. சனாதனி, உயர்தரம்,
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

(28ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

விஸ்ஸியின் உரை ஒன்றிலிருந்து:

“எனது வாழ்க்கை என் கைகளிலேயே இருந்தது. அதேபோல் தான் உங்களது வாழ்க்கையும் உங்கள் கைகளிலேயே உள்ளது. உங்கள் வாழ்க்கை எனும் வாகனத்தின் சாரதி நீங்கள்! வாகனம் நல்ல பாதையில் செல்ல வேண்டுமா? தீய பாதையில் செல்ல வேண்டுமா? என்பதை நீங்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்! நீங்கள் யார் என்பதை வரையறுக்க வேண்டியது நீங்களே!”

ஆகவே மாணவர்களாகிய நாம் யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தாது நடந்து கொள்வதுடன், மற்றவர்களின் இழி சொற்களைச் சவாலாக எடுத்து, நமது இலக்கை அடையப் போராட வேண்டும்.

ஆக்கம்: சு. செந்தூரன், உயர்தரம்,
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

உண்மைச் சம்பவம்

“எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நம்பிக்கையையும்
தெரியத்தையும் இழக்காதே! எதையும் பார்த்து அச்சப்படாதே!
நீ அஞ் சுவதற் காகவோ அல்லது உன்னை
அச்சப்படுத்துவதற்காகவோ அமைக்கப்பட்டதல்ல இந்த
உலகம்.”

என்ற சுவாமி விவேகானந்தரின் வாக்கிற்கிணங்க
தன்னுயிரைப் பற்றியும் பொருட்படுத்தாது இரண்டு பச்சிளங்
குழந்தைகளைச் சிறுத்தை ஒன்றிடமிருந்து காப்பாற்றிய
நிஷா என்ற சிறுமியின் வீரச்செயல் இவ்விதழின் உண்மைச்
சம்பவத்தினை அலங்கரிக்கின்றது. 13 வயதே நிறைந்த,
கூச்சமும், கோழைத்தனமும் உடைய இச்சிறுமியே இவ்வாறு
அக்குழந்தைகளைக் காப்பாற்றியுள்ளாள்.

சிறுத்தையை வீரட்டிய சீறும்

2002 மார்ச் 2ஆம் திகதி, குஜராத் மாநிலம் தோஷத்
மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கதலியா கிராமத்தில் நிஷா வசிக்கிறாள்.

சபகர்தா மாவட்டம் தட்கல் கிராமத்தில் நிஷாவின்
அண்ணன் பாபுபாய் வசிக்கிறார். நிஷா தன்
அண்ணனைக் காண தட்கல் கிராமத்துக்கு
வந்தாள். அண்ணனுக்கு அழகான இரண்டு
குழந்தைகள். ஒருவன் விபுல், மற்றொருத்தி
பாயல்.

தட்கல் கிராமத்தில் இருந்து ஒரு கி.மீ
தூரத்தில் ஒரு பண்ணை உண்டு. அங்கு
அண்ணனின் இரு குழந்தைகளோடு நிஷா
தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள். இரவு 10.30மணி அளவில்
கிராமத்துக்கு அருகில் இருந்து இரை தேடியபடி ஒரு சிறுத்தை
பதுங்கிப் பதுங்கி வந்தது. மனித வாசனையை நுகர்ந்தவாறே
பண்ணைக்குள் வந்துவிட்டது!

முதலில் அது ஆறு மாதக் குழந்தையான பாயலைத் தாக்கியது. அப்படியே விபுலையும் அடித்தது. விபுலை மெல்ல அந்த இடத்திலிருந்து இழுத்துக்கொண்டு ஓடப் பார்த்தது. விபுல் மரண பீதியில் தன் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டி ஓலமிட்டான். அவனது அலறலைக் கேட்டு நிஷா விழித்துக்கொண்டாள். தன் கண்ணெதிரே விபுலைச் சிறுத்தை இழுத்துச் செல்வதைக் கண்டாள். துணிவுடன் சிறுத்தைக்கு எதிராக விபுலைத் தன்பக்கமாக இழுக்கத் தொடங்கினாள். இந்தப் போராட்டத்தில் சிறுத்தை விபுலை விட்டுவிட்டு நிஷாவைத் தாக்கத் தொடங்கியது. நிஷாவின் இடதுகையைக் கடித்தும் விட்டது. ஆனாலும் நிஷா பயந்துவிடவில்லை. தொடர்ந்தும் போராடினாள்.

வீர விவேகானந்தரின்,

“என் மகனே மரணம் நேருவதைத் தடுப்பதற்கில்லை என்றால் கற்களைப் போலவும் கட்டைகளைப் போலவும் செத்து மடிவதை விட வீரர்களைப் போல் இறப்பது மேலானது அல்லவா? நிலையில்லாத இந்த உலகிலே இரண்டொரு நாள் அதிகமாகவே வாழ்ந்து விடுவதனால் பெறப்போகின்ற பயன் என்ன? வாழ்க்கை என்னும் கத்தி துருப்பிடித்து அழிந்து போவதை விடத் தேய்ந்து அழிவதே மேலானது. அதிலும் குறிப்பாக மற்றவர்களுக்கு ஒரு சிறிதளவிற்கு நன்மை செய்வதற்காக அழிந்து போவது மிகவும் நல்லது.”

என்ற வாக்கிற்கு ஒழுக நிஷா தன்னால் இயன்றவரை போராடினாள்.

அதே நேரம் நிஷாவின் அண்ணன் பாபுபாயும் மற்றவர்களும் அங்கு விரைந்து வந்தனர். அவர்களைக் கண்ட சிறுத்தை தப்பித்து ஓடியது. இரண்டு குழந்தைகளும் நிஷாவும் உடனடியாக குஜராத் தலைநகர் காந்தி நகரில் உள்ள மருத்துவமனைக்குச் சிகிச்சைக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர். சிகிச்சையின் பின் மூவரும் குணமடைந்தனர்.

நிஷா இச்சம்பவம் பற்றி,

“அது பாயலைத் தாக்கியது. அது என்ன மிருகம் என்று எனக்கு முதலில் உறுதியாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் பின்பு விபுல் உரக்க அழுவதைக் கேட்டேன். அவன் தலையிலிருந்து இரத்தம் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தது. அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டியது என் கடமை என உணர்ந்தேன்” என்று மட்டும் கூறினாள்.

இச்செயல் சுவாமி விவேகானந்தரின் இளமைப்பருவத்தை எமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. ஒரு சமயம் நரேனும் (சுவாமி விவேகானந்தரின் இளமைப் பெயர்) அவனது தோழர்களும் வீதியோரத்தில் நடந்து செல்கையில் குதிரை வண்டி ஒன்றில் கட்டப்பட்ட குதிரை வெறிபிடித்து அதிவிரைவாக அங்கும் இங்குமாக ஓடித்திரிந்தது. அவ்வண்டியில் அமர்ந்திருந்த பெண்மணி உதவிகோரி ஓலமிட்டாள். அனைவரும் பயந்து ஓடிவிட்டனர். நரேன் மட்டும் மிக்க துணிச்சலுடன் அப்பெண்ணின் அபயக்குரல் கேட்டுத் தன்னால் இயன்ற உதவியை வழங்குவதற்காக முனைந்தான். நரேன் குதிரையைத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தான். நரேன் எவ்வாறு துணிவுடன் செயற்பட்டானோ அவ்வாறே நிஷாவும் செயல்பட்டாள்.

நிஷாவின் இந்தத் துணிச்சலான செயலை குஜராத் மாநில நாளிதழ்களும் பருவ இதழ்களும் பெரிய அளவில் வெளியிட்டன. குஜராத் மாநிலக் குழந்தைகள் நலக் கழகம் இச்செய்தியை அறிந்தது. இந்தியக் குழந்தைகள் நலக் கழகத்தின் தீர்ர் விருதுக்கு நிஷாவின் பெயர் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. நிஷாவிற்கு இந்தியப் பிரதமர் கையால் டெல்லியில் ‘கீதாசோப்ரா விருது’ வழங்கப்பட்டது. நாமும் இவ் வீரச் சிறுமியைப் போன்றே எம்மால் முடிந்தளவிற்கு ஏனையவர்களுக்கு உதவி புரிவோமாக.

தொகுப்பு: சி. தூர்கா, பழைய மாணவி (தன்னார்வத் தொண்டர்)
இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை

செய்திகள்

பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் நேரடிச் சீடர்களான சுவாமி சிவானந்தர், சுவாமி சாரதானந்தர், சுவாமி துரியானந்தர், சுவாமி பிரம்மானந்தர், சுவாமி திரிகுணாதீதானந்தர், சுவாமி அத்துதானந்தர் மற்றும் சுவாமி யோகானந்தர் ஆகியோரது ஜெயந்தி தினங்கள் முறையே ஜனவரி 5, 15, 23, பெப்ரவரி 10, 12, 22 மற்றும் மார்ச் 29 ஆகிய தினங்களில் எமது ஆச்சிரமத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன.

ஜனவரி 15ஆம் திகதி தைப்பொங்கல் பண்டிகை ஆச்சிரமத்தில் விஷ்ணு சகஸ்ரநாம பாராயணத்துடன் கொண்டாடப்பட்டது.

எமது ஞாயிறு சமய பாடசாலையின் 62ஆவது வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவானது ஜனவரி 17ஆம் திகதி ஞாயிறு சமய பாடசாலை மாணவர்களால் வெகுவிமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

அத்துடன் 'அறநெறி அமுதம்' இதழின் 16ஆவது அமுதத்தின் முதலாவது துளி

அன்றைய தினம் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்த இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் திரு. உமாமகேஷ்வரன் அவர்களால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

சுவாமி விவேகானந்தரின் 153ஆவது ஜெயந்தி தினமானது ஜனவரி 31 ஆம் திகதி எமது ஆச்சிரமத்தில் பூஜை, யாகம், சத்சங்கம் மற்றும் பஜனையுடன் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

பெப்ரவரி 14ஆம் திகதி எமது ஞாயிறு சமய பாடசாலை மாணவர்களால் சுவாமி விவேகானந்தரின் ஜெயந்தி தினம் கொண்டாடப்பட்டது.

மகா சிவராத்திரி விரதமானது மார்ச் 7ஆம் திகதி நான்கு சாமப் பூசைகளுடன் எமது ஆச்சிரமத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. பக்தர்கள் இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து தோத்திரப் பாடல்களையும் வேதமந்திரங்களையும் உச்சாடனம் செய்ததுடன் நான்கு சாமங்களிலும் சிவலிங்கத்திற்கு வில்வார்ச்சனை செய்து வழிபட்டனர்.

பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் 181ஆவது ஜெயந்தி தினம் மார்ச் 10ஆம் திகதி பஜனை, அர்ச்சனை, யாகம் மற்றும் சத்சங்கம் என்பவற்றுடன் ஆச்சிரமத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

அத்துடன் மார்ச் 20 ஆம் திகதி எமது சமய பாடசாலை மாணவர்கள் குருதேவரின் ஜெயந்தியைக் கொண்டாடினர். இதன் போது வீதி பஜனை, மகான்களின் வேடமிட்ட மாணவர்கள் சகிதம் குரு தேவரின் திருவுருவப் படம்

ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இவ்விழாவிற்கு இலங்கைப் பிரதமரின் செயலாளர் திரு. சமன் ஏக்கநாயக்க அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார்.

நாம சங்கீர்த்தனத்தால் இறைவனை அடையும் வழியை எடுத்துக்காட்டிய சைத்தன்ய மகாபிரபுவின் ஜெயந்தி தினம் மார்ச் 23 ஆம் திகதி ஆச்சிரமத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

கடந்த இதழில் 'படம்
தரும் பாடம்' எனும்
தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட
படத்திற்கு மாணவர்கள்
எழுதிய கருத்துக்கள்...

படம் தரும் பாடம்

-வாசகர் கருத்து...

'உடலளவில் குறைகள் காணப்பட்டாலும்
கூட ஒரு வருடைய குணங்களும்
எண்ணங்களுமே எக்காலத்திலும் மறவாது
பேசப்படும்' என்ற பெரியோரின்
கூற்றிற்கு இணங்க இம்மாற்றுத்திறனாளியின்
உதவி செய்யும் மனப்பாங்கு, சுயநலமின்மை,
நட்பு போன்றவற்றை இப்படம் பாடமாக
எங்களுக்குக் கற்றுத் தருகிறது.

'தினைத் துணை நன்றி செயினும் பனைத் துணையாக்
கொள்வர்- பயன் தெரிவார்'

'உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு'

எனும் திருவள்ளுவரின் வாக்குகளும் இப்படத்திற்கு ஒரு
எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. நாமும் சுயநலமில்லாமல்
அனைவருக்கும் தேவையறிந்து உதவி செய்ய வேண்டும்.

- ஜெ. அஜெந்தி, உயர்தரம்

பெரும்பாலும் இக்காலத்தில் யாரும் யாருக்கும் உதவ
முன்வருவதில்லை, அவரவர் தமது வேலைகளைப் பார்த்தபடி
சுயநலவாதிகளாக வாழ்கின்றனர். இப்படத்திலுள்ள மாற்றுத்திறனாளி
தான் இப்போட்டியில் வேகமாக ஓடலாம் என எண்ணி
ஓடியிருக்கலாம். இருப்பினும் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை.
போட்டியில் வெற்றி பெறுவதைவிட தன்னைப் போன்ற மனிதருக்கு
உதவுவதையே பெரிதாக எண்ணி அவருக்கு உதவி செய்கிறார்.
'பிறருக்கு உதவி செய்தல் வேண்டும்' என்பதையே எல்லா
மதங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. நாமும் சுயநலவாதிகளாக வாழாது,
பிறரைப் பற்றியும் சிந்தித்து மனிதராக வாழ்வோம்.

- ஸ்ரீ. பிரேமிகா, ஆண்டு 10

உங்கள் சிந்தனைக்கு...

ஒரு சமயம் உலகக் கோடஸ்வரரான அமெரிக்கர் ஜோன் ராக்பெல்லரிடம் (Jhon D. Rockefeller) ஒரு கல்லூரிக்கு வகுப்பறை கட்ட நிதி வசூலிப்பதற்காக, அதற்குரிய குழுவினர் சென்றனர். அப்பொழுது ராக்பெல்லர் ஒரு சிறு மெழுகுவர்த்தியை எரிய வைத்துக்கொண்டு ஏதோ படித்துக் கொண்டிருந்தார். நிதிக் குழுவினரைக் கண்டதும் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்து அமரச் சொன்னார், அத்தோடு மெழுகுவர்த்தியையும் அணைத்து விட்டார்.

இதைக்கண்டு அக்குழுவினர், “ஐயா! மெழுகுவர்த்தியை ஏன் அணைத்தீர்கள்?” என்று கேட்டனர். “நாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் உரையாடும் போது ஒளி தேவையில்லை. அது வீண் செலவு தானே அதனால் தான் அணைத்துவிட்டேன்!” என்றார் ராக்பெல்லர்.

இதைக்கேட்ட அக்குழுவினர், “இவ்வளவு கடைந்தெடுத்த கஞ்சனா வகுப்பறை கட்ட பணம் கொடுக்கப்போகிறார்!!?” என நினைத்தனர். அத்தோடு கட்டடத்திற்கான மொத்த நிதி இரண்டு லட்சம் டாலர் என நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. ராக்பெல்லர் நூறு அல்லது இருநூறு டாலர் கொடுத்தால், அதுவே பெரிய காரியம் என்று நினைத்தபடி தாங்கள் வந்த நோக்கத்தை கூறினர். உடனே ராக்பெல்லர் மகிழ்வுடன், “அப்படியா! மிக்க மகிழ்ச்சி. நீங்கள் ஈடுபட்டிருப்பது கல்விப்பணி. இது மிகவும் அவசியமானது. ஆகவே வகுப்பறை கட்டுவதற்கான முழுச்செலவையும் நானே ஏற்றுக்கொள்கிறேன்!” என்று கூறி இரண்டு லட்சம் டாலருக்கான காசோலையை வழங்கினார்.

அன்பளிப்பு ரூ. 10.00